

kalde det et Fabeldyr, for det er utvivlsomt et eksisterende Faar, Venstres sorte Faar kan jeg maaske kalde det, i hvert Fald Venstres uldrige Faar, og det er meget muligt, at det optræder mange Steder i Landet, men det er en Kendsgerning, at synderlig mange af dem kan der ikke eksistere. Naar Gennemsnittet her i Landet for Faarenes Uldproduktion ligger omtrent ved 3 kg, saa kan der ikke være mange med $8\frac{1}{2}$ kg Uld, saa skulde der i alt Fald være adskillige Faar, hvis Uldproduktion er negativ, men dette Vægtkvantum af Uld paa et Faar findes altsaa. Men hvorfor vil nu det ærede Medlem føre dette Faar frem? Fordi hans Hensigt er at ville fremstille dette, at man forbeholder Retten til 1 Faars Uld som i Grunden en Begunstigelse af de velstaaende Klasser her i Landet. Man maa virkelig være ret renonce paa Argumenter, naar man kan opstille noget saa urimeligt som denne Paastand. Det ærede Medlem ved da meget vel, hvem det er, der her i Landet er i Besiddelse af 1 Faar og ikke mere. Det store Antal af dem hører til de smaa Landbrugere, og det er ikke de mest velstaaende. Men for nu at gøre det rigtig indlysende, hvilken Fordel der her er tilsikret de velstaaende, lod han dette Faar med denne Masse Uld skifte Ejer, og saa lod han en velstaaende Ungkarl i Byen købe det for saa selv at beholde Ulden og slagte Kødet og spise det. Hvis det ærede Medlem havde ofret lige saa megen Grundighed paa at læse Lovforslaget som paa at udtaænke interessante Tilfælde, saa vilde det ærede Medlem have kunnet se, at noget saadant kan aldeles ikke foregaa, thi en saadan velhavende Ungkarl i Byen, som opkøber et Faar, er ikke Uldproducent i Lovforslagets Forstand, han er Indehaver af Uld, naar han har købt det, og han har ikke nogen som helst Forbeholdsret; han skal sælge og levere al Ulden til Uldcentralen. Men det ærede Medlem har altsaa været saa ivrig for at finde nogle rigtig tydelige Beviser paa, i hvilken Grad Forbeholdsretten for Producenten for dette enkelte Faars Uld kunde være til Gunst for de velstaaende, at han derved er drevet ud i disse Urimeligheder.

Til det ærede Medlem, som er Ordfører for det konservative Folkeparti (S. Thomsen), skal jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af de Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede til mig. Det ærede Medlem spurgte, om det var Mening, at Virksomheder, som laa med

Uld, selv om det kun var for en ganske kort Tids Produktion, skulde aflevere Ulden til Uldcentralen. Det ærede Medlem ved, at min Bekendtgørelse oprindeligt er gaaet ud fra, at Virksomhederne ikke skulde aflevere til Uldcentralen, fordi jeg ikke fandt det nødvendigt eller rimeligt at foretage den Transaktion frem og tilbage mellem Virksomheden og Uldcentralen. Imidlertid rejste man fra Partiet Venstres Side en meget stærk Modstand herimod i det andet Ting, og Modstanden antog den Karakter, at man sagde, at der herved var tilsigtet en Begunstigelse af de store Tekstilfabrikker, men jeg tror dog, at man fra de andre Partiers Side fandt det urigtigt at lade en saadan Agitation som den, der var under Opsejling, faa frit Løb. Det, som Tekstilvirksomhederne ligger inde med, navnlig Tekstilfabrikkerne, kan imidlertid ikke være købt til mere end 9 Kr. 35 Øre, for der har været en frivillig Overenskomst om at overholde denne Pris, og den er sikkert blevet overholdt. Ulden vil altsaa findes i disse Virksomheder til den højeste Pris, og det vil faktisk kun være en Frem- og Tilbageflytning, der vil komme til at foregaa. Det, som man vil sikre, nemlig at de vedkommende ikke har for meget, vilde kunne sikres gennem Uldnævnets øvrige Virksomhed, nemlig ved den senere Rationering, saaledes at de, som ligger inde med Ulden, ikke bliver begunstiget, idet de nemlig ved denne faar mindre Uld tilrationeret. Paa den Maade kunde man udligne Forholdet. Nu er det imidlertid blevet bestemt, at Ulden skal tilbydes Uldcentralen, men jeg er ikke i Tvivl om, at Uldcentralen vil kunne finde Midler til at undgaa, at Ulden bogstavelig talt skal flyttes over til Uldcentralen og tilbage igen, idet der vil kunne føres Bog over det, saa man faar Klarhed over, at Ulden har været tilbudd og er ført tilbage igen til det Sted, hvor den skal være.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem gjorde mig angaaende Bestemmelsen i § 2 om, at Køb kun maa finde Sted igennem Uldcentralen, skal jeg gøre opmærksom paa, at § 1 udtrykkeligt siger, at enhver Producent af dansk Uld, af hvad Art nævnes kan, skal — eventuelt gennem Mellemandler — tilbyde Ulden o. s. v., saa det er ganske klart, at Mellemandlerens Funktion imellem Producenten og Uldcentralen er fuldkommen sikret.

Maa jeg overfor det ærede Medlems Bemærkninger om nogle af de Forbedringer, der er indførte i Forslaget, tage et vist